

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0223
Dok.: LGN40222

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 17 vedrørende forslag til lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg (L 84), som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 15. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 17 vedrørende forslag til lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg (L 84):

”Vil ministeren redegøre for en model, hvor slagtekalveproducenternes ønske om større gruppestørrelser kan imødekommes, hvis særlige gode dyrevelfærdsmæssige forhold kan dokumenteres?”

Svar:

Forslag til lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg bygger som bekendt på en rapport afgivet i februar 2009 af Justitsministeriets arbejdsgruppe om hold af malkekvæg. Arbejdsgruppen anbefaler, at der fastsættes en række mindstekrav til hold af malkekvæg. Mindstekravene, som præsenteres i rapporten, vedrører navnlig de fysiske rammer for hold af malkekvæg. Arbejdsgruppen anfører i den forbindelse, at gode fysiske rammer vil bidrage til at løfte dyrevelfærden, men selv de bedste rammer er ikke tilstrækkelige til at garantere en høj dyrevelfærd i alle besætninger. Dette underbygges af, at videnskabelige undersøgelser og praktiske erfaringer peger på, at der er en stor spredning i niveauet af dyrevelfærd blandt besætninger, hvor rammerne er relativt ens. Denne spredning hænger bl.a. sammen med forskellen i færdigheder og omhu hos de landmænd og medarbejdere, der har ansvaret for pasningen af dyrene.

Arbejdsgruppen anbefaler derfor i rapporten, at reglerne vedrørende de fysiske rammer for hold af malkekvæg suppleres med regler, der sikrer, at der bliver holdt øje med dyrenes velfærd, og at der bliver grebet ind, hvis indikatorer vedrørende den enkelte besætning viser et uacceptabelt niveau af problemer, herunder i forekomsten af lidelsesvoldende sygdomme. Samtidig erkender arbejdsgruppen, at systemer til vurdering af dyrevelfærden på besætningsniveau både forskningsmæssigt og som redskab for myndighedernes velfærdskontrol endnu ikke er færdigudviklede.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der foreløbigt arbejdes med at udvikle dødelighed, slagtefund og klovlidelser som indikatorer for velfærden på besætningsniveau, og at gennemførelsen af et dyrebaseret indikatorprogram bør ske i forbindelse med det igangværende arbejde vedrørende indførsel af egenkontrol med dyrevelfærd.

Der henvises til rapportens kapitel 12.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at justitsministeren med hjemmel i dyreværnslovens § 4 b kan fastsætte regler om gennemførelse af egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. Justitsministeriet har til hensigt inden for kort tid at udstede en bekendtgørelse om egenkontrol, som vil gælde for større svine- og kvægbesætninger. Bekendtgørelsen pålægger den ansvarlige for besætningen pligt til at sørge for, at der udføres egenkontrol, der sikrer, at lovgivningen på dyrevelfærdsområdet og forskrifter, der udstedes i medfør heraf, opfyldes. Bekendtgørelsen vil i første omgang ikke indeholde regler om registrering og indberetning af velfærdsindikatorer, da disse endnu ikke er færdigudviklede. Justitsministeriet arbejder dog i samarbejde med Fødevarestyrelsen og branchen på at udvikle indikatorer, som vil kunne indgå i egenkontrollen, herunder indikatorer, som vil kunne finde anvendelse på kvægbesætninger.

Da der således endnu ikke er udviklet anvendelige redskaber til at måle dyrevelfærden på besætningsniveau, kan der ikke på nuværende tidspunkt opstilles en model, hvor den tilladte størrelse af grupper af kalve på op til otte uger afhænger af, hvor gode dyrevelfærdsmæssige forhold den besætningsansvarlige kan dokumentere. En sådan model vil dog på sigt kunne udvikles i forlængelse af arbejdet med udvikling af velfærdsindikatorer, der som nævnt pågår i et samarbejde mellem Justitsministeriet, Fødevarestyrelsen og branchen.

Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at modellen i givet fald bør opbygges således, at der som udgangspunkt ikke fastsættes krav til størrelsen af grupper af kalve, men at et krav om mindre grupper af kalve kan være et led i en handlingsplan, som en besætningsansvarlig pålægges at udarbejde, hvis der f.eks. er en høj dødelighed på en besætning som følge af en høj forekomst af smitsomme sygdomme.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 18 vedrørende lovforslaget.